

Τα σύμβολα του πάθους του Χριστού στην θεία ιερουργία.

Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας.

Γιατί ο ιερέυς χαράζει επάνω στον άρτο τα σύμβολα του πάθους του Χριστού.

Ο άρτος που αποκόπηκε (από τον ιερέα), εφόσον μένει στην πρόθεση, είναι απλός άρτος. Μόνο αυτή την ιδιότητα έχει, ότι αφιερώθηκε στον Θεό και έγινε δώρο, οπότε συμβολίζει τον Χριστό σ' εκείνη την ηλικία που είχε γίνει δώρο στον Θεό. Έγινε δε δώρο από την ίδια τη γέννησή Του, όπως προείπαμε, διότι και κατά τη γέννησή Του ήταν δώρο, αφού ήταν πρωτότοκος.

Επειδή όμως τα πάθη που υπέμεινε ύστερα ο Χριστός για τη σωτηρία μας στο σώμα Του εκείνο, η σταύρωση και ο θάνατος, είχαν περιγραφεί πρωτύτερα προφητικώς από τους παλιούς, γι' αυτό ο ιερέυς εδώ, πριν φέρει στο θυσιαστήριο τον άρτο για να τον θυσιάσει, φροντίζει να δείξει πρωτύτερα επάνω σ' αυτόν τα διάφορα εκείνα σύμβολα.

Και με ποιον τρόπο; Τη στιγμή που ξεχωρίζει τον άρτο από τους άλλους άρτους και τον κάνει δώρο, γράφει επάνω σ' αυτόν σαν επάνω σε ζωγραφικό πίνακα το πάθος και τον θάνατο του Χριστού. Και όλα όσα τελεί, άλλα από αναγκαιότητα πρακτική και άλλα επίτηδες, τα υποτάσσει σ' αυτό το συμβολισμό.

Έτσι, όσα γίνονται τότε, είναι μια διήγηση, στην πράξη, των σωτηρίων παθών και του θανάτου του Κυρίου.

Αυτό ήταν παλιά συνήθεια, με την πράξη να διηγούνται καμιά φορά και να παρακινούν και να προφητεύουν. Έτσι έκανε και ο Προφήτης, που θέλοντας να υποδηλώσει την αιχμαλωσία των Εβραίων, έδεσε τον εαυτό του (Ιεζ. 3:25). Και ο Άγαβος ύστερα έκανε το ίδιο για να υποδηλώσει τα δεσμά του Παύλου (Πραξ. 21:11). Και κάποιος, λένε, από τους θεοφόρους Πατέρες που ερωτήθηκε τι είναι μοναχός, δεν αποκρίθηκε τίποτε, αλλά έβγαλε το ένδυμά του και το καταπάτησε.

Έτσι και τον ίδιο το θάνατο και την όλη Οικονομία του Κυρίου οι παλιοί, όχι μόνο με λόγια, αλλά και με έργα προανήγγελλαν και μάθαιναν από τον Θεό, όπως ήταν η ράβδος του Μωυσή που έσχιζε στα δύο τη θάλασσα (Εξ. 14:16,21), και η βάτος που έθαλλε μέσα στις φλόγες (Εξ. 3:2), και ο Ισαάκ που οδηγήθηκε από τον πατέρα του για σφαγή (Γεν. 22:1-13), και όλα τα άλλα, με τα οποία συμβολιζόταν από την αρχή το μυστήριο.

Αυτά φαίνεται να τελεί ο ιερεύς. Εκφράζει με λόγια ή αναπαριστά με πράξεις εκείνα που γνωρίζει για τη θυσία εκείνη, όσο είναι δυνατό να τα δείξει αυτά σε τέτοιο υλικό, σχεδόν σαν να λέγει: «Έτσι ήρθε προς το πάθος ο Κύριος, έτσι πέθανε, έτσι κεντήθηκε με τη λόγχη στην πλευρά, έτσι από την πληγωμένη πλευρά χύθηκε τότε το νερό και το αίμα εκείνο».

Ο σκοπός που κάνει αυτά ο ιερεύς είναι για να δείξει, όπως είπα, ότι πριν από αυτές τις αλήθειες και πραγματικότητες υπήρξαν προηγουμένως προτυπώσεις και περιγραφές, που τις φανέρωναν εκ των προτέρων στους ανθρώπους.

Έτσι και ο ίδιος, πριν φέρει τον άρτο στο θυσιαστήριο και τον θυσιάσει, χαράζει επάνω σ' αυτόν τα σύμβολα της θυσίας, φανερώνοντας ότι ο άρτος αυτός βιάζεται να μεταβληθεί σ' εκείνον τον αληθινό Άρτο, τον εσταυρωμένο, τον θυσιασμένο.

Κοντά δε σε όλα αυτά – επειδή πρέπει να διακηρύττουμε τον θάνατο του Κυρίου (Α΄ Κορ. 11:26) –, για να μην παραλείψει κανένα τρόπο αγγελίας και διηγήσεως αυτού για το οποίο θα χρειαζόμασταν μυριάδες στόματα, ο ιερέυς τον διηγείται και με λόγια και με πράξεις.

Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Καβάσιλα, Ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας. Μετάφραση Αντ. Γαλίτη. Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, σελ. 36.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>